

[Kirkeministeren.]

Selv om der ikke er store problemer vedrørende dette lovforslag, ser jeg gerne, at det, som det er blevet nævnt, kommer i udvalg, ganske specielt da den minister måtte være meget mærkeligt sindet, der ikke ønskede fra et folketingsudvalg at få et enstemmigt ønske om, at vor yderst betrængte byggekvote blev rimeligt og sømmeligt forstørret, sådan at loven også i praksis kan komme til at fungere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i bogføringsloven.

(Lovforslaget (nr. 133) findes i tillæg A. sp. 1549, fremsættelsen i tidenden sp. 3572).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Teichert: De foreslåede ændringer vedrørende bogføringspligten er en naturlig følge af den udvikling, vi har været igennem i de sidste år. Vi ved jo, at grundværdistigningsskylden er afskaffet i 1964; begrebet grundbeløb, hvorved forstås ejendomsskyldværdien ved 10. alm. vurdering, ønsker man ikke at anvende mere. Nu foreslås det, at bogføringspligten indtræder pr. 1. januar 1967, når ejendomsskylden er oppe på 175.000 kr., og når der til ejendommen hører et areal på 15 ha. For gartnerier, frugtplantager og planteskoler indtræder bogføringspligten, når ejendomsværdien andrager 70.000 kr. Man lægger mærke til lovforslagets § 2, stk. 2, der siger, at uanset de foreslåede ændringer i § 1 er den ejer eller bruger af en landbrugsjendom, der har været omfattet af bogføringsloven, fortsat bogføringspligtig efter lovens regler.

Pligten ophører dog, hvis den pågældende afstår sin ejendom, ikke driver den længere. Vi kan fra socialdemokratisk side anbefale de foreslåede ændringer og ønsker at gå ind for dem.

Jeg har en enkelt lille bemærkning til handelsministeren, der plejer at være meget hensynsfuld over for de organisationer, der berøres af ændringer i lovgivningen. Jeg har lagt mærke til, at man ikke har hørt De samvirkende danske Husmandsforeninger, og det synes mig lidt mærkeligt, når man dog har hørt De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende Sogne- raadsforeninger i Danmark.

A. Chr. Andersen: Den foreslåede ændring i bogføringsloven vedrørende et nyt kriterium for afgrænsningen af landbrugsjendommens bogføringspligt kan jeg på mit partis vegne tiltræde i princippet.

Det er naturligt her at gå over til at benytte ejendomsværdien i stedet for begrebet grundbeløbet, som jo er et levn fra dengang, vi havde noget, der hed grundstigningsskyld, og som derfor ikke benyttes mere. Det er også rigtigt, når man vil benytte ejendomsværdien, da at fastsætte et vist mindsteareal. Jeg vil dog bemærke, at hvis det til enhver tid skal være 175.000 kr. i ejendomsværdi, der skal være kriterium, kan virkningen måske efterhånden blive for stærk, selv om det kan være rigtigt at udvide kredsen af bogføringspligtige. Vi må vel forudsætte, at der stadig vil ske en stærk stigning i vurderingerne for hver hovedvurdering; og antallet af bogføringspligtige vil derved stige langt hurtigere end hidtil, hvor vi har haft det mere konstante grundbeløb som grundlag. Da der ydermere i de kommende år må mødes en stærkere tendens til sammenlægninger, vil mange ejendomme blive inddraget ved, at såvel areal som ejendomsværdi kommer over de foreslåede grænser. Man kan derfor komme ud for, at antallet af bogføringspligtige kan stige så stærkt, at det kan komme til at knibe for landbrugerne at få den nødvendige regnskabsmæssige assistance, så regnskaberne kan blive ført. Lovforslaget vil jo give ca. 4.300 ejendomme ud over de ca. 40.000, der har det i øjeblikket, bogføringspligt; hvilket er en ikke ubetydelig procentvis stigning. Det må også her erindres, at der